

Η ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΣΤΗ ΡΥΠΑΝΣΗ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ ΤΟΥ ΚΑΤΩ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΧΕΛΩΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ. ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΠΡΩΤΑ ΑΙΓΑΙΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ*

Ν. ΣΚΟΥΛΑΚΙΔΗΣ¹, Ν. ΝΙΚΟΛΑΙΔΗΣ², Ε. ΖΑΓΤΑΝΑ¹ & Π. ΠΕΡΓΙΑΛΙΩΤΗΣ³

ΣΥΝΟΨΗ

Σ' αυτή την εργασία παρουσιάζεται η μεθοδολογία που εφαρμόστηκε για την εκτίμηση της συνεισφοράς της γεωργίας στη ρύπανση των νερών στον κάτω όφυ του Αχελώου. Τα πρότια αποτελέσματα δείχνουν, ότι η περιοχή έρευνας υδροχημικά γεωργικούς παραγόντες από μεγάλη ανοικομορφία, ίδιωτη της διαφορετικής προέλευσης των επιφανειακών νερών και της μεγάλης ποικιλομορφίας των υδροφόρων. Καθοριστικό παράγοντα παίζει η υφαλομέτρωση των υπόγειων νερών, η οποία δεν παρουσιάζει συγχενομένη γεωγραφική κατανομή, και η διάλυση της γρίφου των τριαδικών λατυτοπατρών. Τα υπόγεια νερά είναι ποιοτικά επιβαρυμένα, ιδιαίτερα δύον αφορού τα νιτρικά, σε αντίθεση με τα επιφανειακά, τα οποία παρουσιάζουν ιδιαίτερα χαμηλά επίπεδα ενώσεων του Ν και του Ρ γεγονός που αποδίδεται αντίστοιχα σε διεγγάστες απονιτροποίησης και προσδρομής των φωσφόρων στα ίδια. Τέλος, οι συγχεντόδοσεις των θρεπτικών στην βροχή είναι οινοχρίσιμες με αυτές των επιφανειακών νερών.

ABSTRACT

The methodology used to evaluate the contribution of agriculture to the pollution of the lower part of Acheloos River is described. This work is a collaboration of the Hellenic Ministry of Agriculture and the National Centre for Marine Research. The methodology used in this study has four components. (1) determination of the hydrologic and geochemical conditions, the interaction between surface and ground water and the hydrologic budget of the area; (2) determination of point and diffused sources of pollution, and quantification of nutrient fluxes from point and non-point sources, (3) water quality monitoring of surface waters, groundwater and atmospheric deposition, and (4) hydrologic and water quality modelling.

Preliminary results indicate that the region is hydrologically and hydrochemically heterogeneous, due to the different origin of surface water, and the heterogeneity of the subsurface of the delta environment. It appears that Acheloos River is recharging the groundwater in the region of the alluvial deposits. Significant role plays the salinisation of groundwater and the dissolution of gypsum from the triassic breccia formation. Surface water from river, irrigation channels and drainage channels has a similar geochemical composition. Groundwater exhibits high nitrate concentrations in contrast to the surface water that shows low N and P contents. It is postulated that this is due to denitrification and phosphorous adsorption of soil occurring at the groundwater/surface water interface. Finally, nutrient concentrations in rainwater are comparable to those of surface water. In conclusion, it appears that significant nutrient contamination is restricted to groundwater while the general water quality of the surface water is good.

ΑΞΕΙΣ ΚΑΕΙΔΙΑ: Αχελώος, Ρύπανση, Υδροχημεία, Απονιτροποίηση.

KEY WORDS: Acheloos River, Pollution, Hydrochemistry, Denitrification

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η παρούσα εργασία είναι τμήμα των ερευνητικών έργων "Αξιοποίηση υδροχημικών δεδομένων του Αχελώου: Εκτίμηση της συνεισφοράς της γεωργίας στην ιδιαίτερη ρύπανση", το οποίο χορηγιαστότεται από τη Υπουργείο Γεωργίας (Γενική Διεύθυνση Εργειοβελτιωτικών Έργων & Γεωργικών Διαθρώσεων). Σχολός του

* THE CONTRIBUTION OF AGRICULTURE TO THE AQUATIC POLLUTION OF THE LOWER PART OF ACHELOOS RIVER: METHODOLOGY AND PRELIMINARY RESULTS

1. National Centre for Marine Research, Institut for Inland Waters, Agios Kosmas, 166 04 Hellinikon, Athens. nskouli@nemr.gr, eleza@nemr.gr

2. Environmental Research Institute, The University of Connecticut, Storrs, CT 06269-2037 USA

3. Geology and Hydrology Department, Hellenic Ministry of Agriculture

έργου είναι η επιτίμηση της συνεισφοράς της γεωργίας στη ρύπανση των υπόγειων και επιφανειακών υδάτων στην περιοχή του κάτω δούν του Αχελώου. Για το οποιό αυτό εφαρμόστηκε ειδική μεθοδολογία που περιγράφεται στη συνέχεια. Επίσης, παρουσιάζονται και τα πρώτα αποτελέσματα.

Μεταξύ των μη σημειειακών πηγών ρύπανσης (γεωργία, βιοκή, αποικιακοί κατακρημνίσματα κ.τ.λ.) η σημαντικότερη είναι η γεωργία. Οι γεωργικές δραστηριότητες επιβαρύνουν τα εδάφη και τα νερά με ενώσεις του αέρου και του φυσικόδομου, φυτοφάρμακα και βιολέτα μεταλλα. Ρύπανση των υδάτων αποδεκτόν προκαλούν και άλλες ανθρώπινες δραστηριότητες (αυτικά λύματα, απορρίμματα, βιομηχανικά απόβλητα, κτηνοτροφικές μονάδες), που όμως έχουν σημειακό χαρακτήρα, με αποτέλεσμα να είναι οχετικά εύκολος, τόσο ο προσδιορισμός των επιπτώσεων τους, δύο και ο έλεγχός τους. Αντίθετα, η γεωργική ρύπανση δεν είναι εύκολο να ελεγχθεί, γιατί οι πηγές της αναφέρονται σε μεγάλες εκτάσεις. Παράλληλα, οι ωποί που προέρχονται από τις γεωργικές περιοχές μεταφέρονται από το έδαφος, στα επιφανειακά και υπόγεια νερά, αναμειγνύονται συνχέι με ρύπους από άλλες πηγές και υπόκεινται σε ποικιλεύοντα βιογεωχημικές δράσεις και μεταβολές. Έτσι, δεν είναι εύκολο να προσδιορισθεί η συνεισφορά της γεωργίας στην ρύπανση των επιφανειακών και υπόγειων νερών. Επιπρόσθια, οι ιδιαίτεροι πηγές περιοχής έρευνας, μεγάλο πεδίον τημήα με αισιφές υδρογεωλογικό καθεστώς. (ΜΑΡΙΝΟΣ 1993, ΝΙΚΟΛΑΟΥ 1993) καθιστούν το ώλο εγχείρημα ιδιαίτερα σύνθετο.

2. ΓΕΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Η περιοχή έρευνας βρίσκεται στο τελευταίο τμήμα της υπολεκάνης του Κάτω Αχελώου, η οποία αποτελεί μία από τις τρείς κύριες υπολεκάνες της λεκάνης απορροής του ποταμού. Έχει έκταση 314 km² και συμπεριλαμβάνει την περιοχή, η οποία περιλαμβάνεται μεταξύ της γέφυρας της Δ.Ε.Η. κοντά στην Λίμνη του Οζερού και του σημείου πρώτης την εκβολή του ποταμού, που δεν χωρίζεται από περιοδική διείσδυση της θάλασσας (Σχήμα 1). Το ανάτη δύο της περιοχής ορίζοντες είναι ώθητα να ληφθεί υπόψη, τόσο ο ρόλος της Διώρυγας Δίμητρου, η οποία συνδέει την λίμνη Λιασμαχεία με τον Αχελώο, δύο και του πανάλιου του Οζερού, το οποίο συνδέει τον Οζερό με τον Αχελώο. Το κατάντη δύο της περιοχής έρευνας προσύπτει από το γεγονός ότι η επίδραση του θαλάσσιου νερού αλλιώνει τις τιμές των υγραντικών φορτίων, που εξέρχονται μέσω του Αχελώου προς τη θάλασσα.

Η έρευνα για τη συμβολή της γεωργίας στη ρύπανση των νερών εντοπίζεται κυρίως κατάντη της γέφυρας Γουριάς – Πεντάλόφου (κυρίως περιοχή έρευνας). Η περιοχή αυτή περιλαμβανει το ιχθύοκτημα Λευκινίου και την πεδιάδα Κατοχής-Νεοχωρίου, εκτάσεις που δημιουργήθηκαν υστερα από ερεταμένες αποξηράσεις και στις οποίες λειτουργεί ένα πινονό εγγειοβελτιωτικό δίκτυο (αρδευτικά και στραγγιστικά έργα), όπως φαίνεται στο Σχήμα 1. Λαμβάνοντας υπόψη και το γεγονός ότι ο φυσικός υδρολογικός κύκλος του Αχελώου έχει διαταραχθεί από την λειτουργία των φραγμάτων (Στρότος, Καρτρόκι, Κρεματά), τα οποία βρίσκονται στην υπολεκάνη του μέσου δούν του Αχελώου, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι η περιοχή παρουσιάζει ένα μη φυσικό, αλλά ανθρωπογενές, υδρογεωλογικό δίκτυο.

Τη γεωλογική δομή της περιοχής έρευνας συνθέτουν: Τριαδικά ασβεστολιθικά δολομιτικά και λατυποπαγή με γύψους, αιθεροστόλιοι του Παντοκράτορα (ελαφρώς δολομιτικά), Πλειοκανικές αποθέσεις λιμναϊκής φάσης και οι λεπτομερείς Τεταγτογενείς αποθέσεις, οι οποίες περιλαμβάνουν ένα μεγάλο φύσιμα ποτάμιων-ποταμοθελάσιων-λιμνοθελάσιων-βαλτωδών και θαλάσσιων ίζημάτων (ΝΙΚΟΛΑΟΥ, 1993).

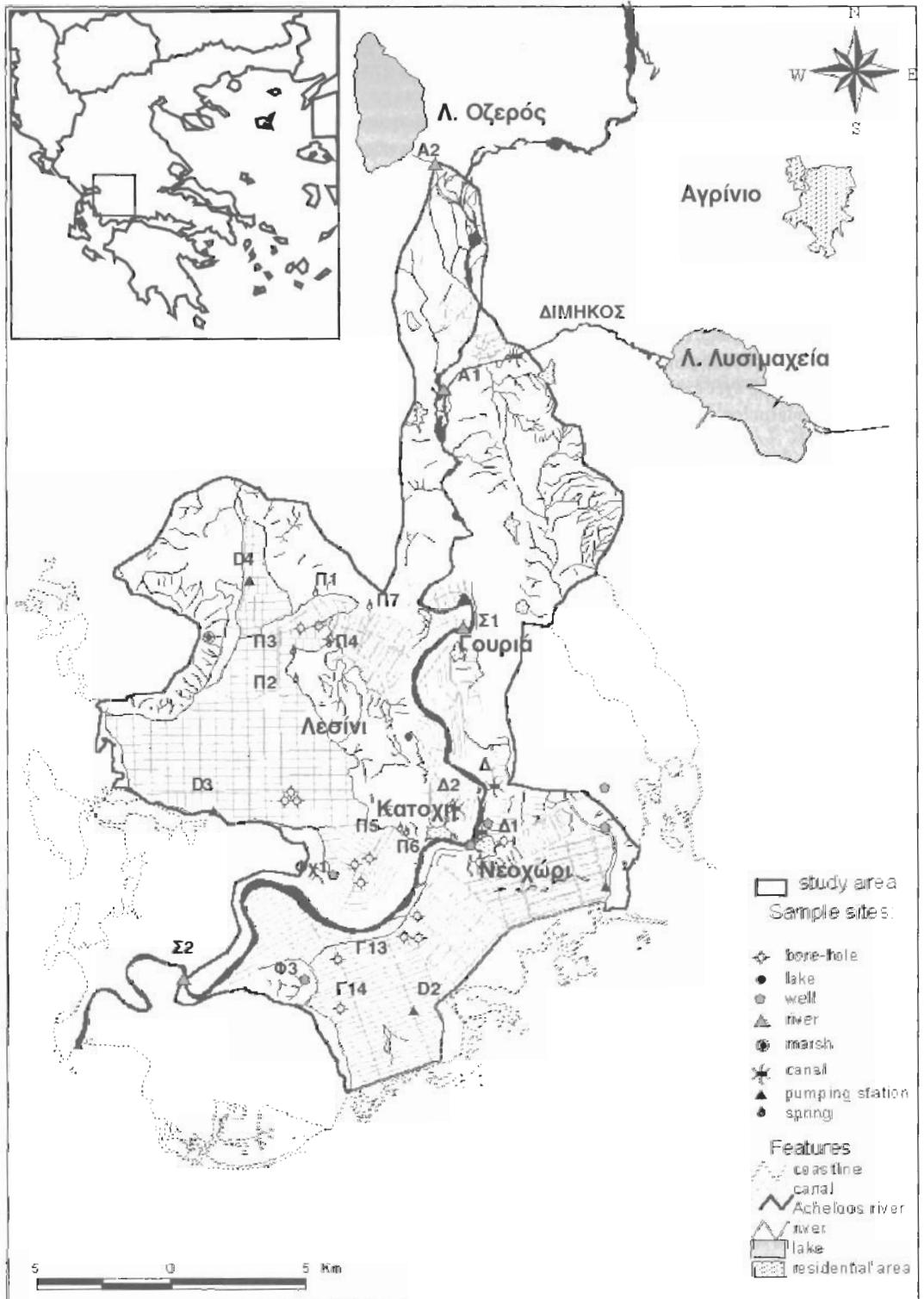
Στην περιοχή έρευνας υπάρχουν αρχετοί καροτικοί (Λάμπρας, Ακαρνανικόν ορέων, Παναγίας) και προσχοματικοί υδροφόροι.

Η περιοχή έρευνας οντηγνετώνει τις περιοδικές οικουνομικές δραστηριότητες ολόκληρης της λεκάνης. Τα αυτικά απόβλητα και τα υγραντικά φορτία από αρχοτικές δραστηριότητες αποτελούν τις σημαντικότερες πηγές ρύπανσης. Καθώς ο δευτερογενής τομέας δεν είναι αναπτυγμένος, τα βιομηχανικά απόβλητα είναι περιορισμένα.

3. ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΕΡΓΟΥ ΚΑΙ ΠΡΩΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Προκειμένου να εκτιμηθεί η επίδραση της γεωργίας στη ποιότητα των επιφανειακών και υπόγειων της περιοχής έρευνας ακολουθείται η παρακάτω μεθοδολογία (ΝΙΚΟΛΑΙΔΗΣ et al. 1998):

Α) Προσδιορισμός του υδρολογικού και υδρογεωλογικού καθεστώτος της περιοχής, της αλληλεπίδρασης μεταξύ επιφανειακών και υπόγειων υδάτων και του υδατικού ιοικογνίου. Ο κύριος φυσικός φορέας γηγενών επιφανειακών υδάτων στην κυρίως περιοχή έρευνας είναι ο Αχελώος. Άλλη βιοκή πηγή επιφανειακών υδάτων είναι η διώρυγα Δ20, η οποία οδηγεί τα νερά της Λιασμαχείας στην περιοχή έρευνας. Καθώς η κυρίως περιοχή έρευνας δεν αποτελεί μια κλειστή υδρολογική λεκάνη, για να προσδιορισθεί το υδατικό ισοζύγιο,

Σχήμα 1: Περιοχή Έρευνας και οπωρά δειγματοληψίας
Ψηφιακή Βιβλιοθήκη "Θεόφραστος" - Τμήμα Γεωλογίας, Α.Π.Θ.

πρέπει να υπολογισθούν οι ποσότητες των εισερχόμενων και εξερχόμενων υδάτων. Συγκενομένα: (α) η ποσότητα του νερού που εισέρχεται από ανάτη περιοχές, μέσω επιφανειακής απορροής (Αχελώος, Δ20), (β) η ποσότητα των αιμοσφαιρικών καταχρηματισμάτων που δέχεται η περιοχή έρευνας, (γ) η ποσότητα που εξερχεται από την περιοχή έρευνας επιφανειακά η υπόγεια και μέσω του Αχελώου ή των αποστραγγιστικών τάφρων προς τη θάλασσα (δ) η ποσότητα που επιστρέφει στην αιμοσφαιρια μέσω της εξατμισοδιαπνοής και (ε) αυτή που κατεισθίνει στο υπέδιαφος τροφοδοτώντας τους υπόγειους υδροφόρους ορίζοντες.

Για τον υπολογισμό της ποσότητας του νερού, που εισέρχεται και εξερχεται επιφανειακά μέσω του Αχελώου ου στην κυρίως περιοχή έρευνας, εγκαταστάθηκαν στην είσοδο και στην έξοδο της δύο μόνιμοι αιτόματοι σταθμοί συνεχούς μετρήσης της στάθμης του Αχελώου (Σχ. 1). Στις δύο αυτές θέσεις έγιναν μετρήσεις για τον υπολογισμό της διατομής του ποταμού. Για τον προσδιογισμό της παροχής του ποταμού στις δύο θέσεις θα πραγματοποιηθούν υδρομετρήσεις από τη Δ.Ε.Η.

Για να υπολογισθούν οι ποσότητες των νερών που εισέρχονται επιφανειακά μέσω της διώρυγας Δ20, γίνονται επίσης υδρομετρήσεις. Πρέπει να σημειωθεί ότι η Δ20, λειτουργεί μόνο κατά τους θερινούς μήνες, ανάλογα με τις ανάγρες άρδευσης της περιοχής. Για να υπολογισθούν οι ποσότητες του νερού, που εισέρχονται στην περιοχή με τη βροχή, έχει εγκατασταθεί ένας μετεωρολογικός σταθμός και σε ένα δεύτερο σημείο της περιοχής ένας βροχομετρικός σταθμός. Για το συκού αυτό θα χρησιμοποιηθούν και δεδομένα άλλων υφιστάμενων μετεωρολογικών σταθμών (Σταθμός Αγρινίου, Λεσβίου, Νεοχωρίου και Μεσολογγίου).

Η ποσότητα του νερού, που επιστρέφει στην αιμοσφαιρια μέσω της εξατμισοδιαπνοής και αυτή που κατεισθίνει στο υπέδιαφος τροφοδοτώντας τους υπόγειους υδροφόρους ορίζοντες, θα υπολογισθεί με τη βοήθεια μετεωρολογικών δεδομένων και της εξίσωσης Penniman-Montheith (BRAS, 1990). Για τον υπολογισμό της ποσότητας των αιμοσφαιρικών καταχρηματισμάτων που κατεισθίνουν στο έδαφος πραγματοποιούνται και μετρήσεις στο πεδίο.

Η ποσότητα νερού, που εξερχεται από τη περιοχή, μέσω των αποστραγγιστικών τάφρων θα υπολογισθεί από τις παροχές των αποστραγγιστικών αντλιοστασιών.

Για τον υπολογισμό των ιδιαίτερων ισοζυγίου, η περιοχή έρευνας θα μελετηθεί λεπτομερέστερα σε μικρότερες υπολεκάνες.

Με συκού να διερευνηθεί το υδρογεωλογικό καθεστώς και η αλληλεπίδρωση μεταξύ επιφανειακών και υπόγειων νερών, μετά την απογραφή των σημείων ειμφάνισης νερού (πηγές, πηγάδια, γεωτρήσεις), εγκαταστάθηκε δίκτυο ερευνητικών γεωτρήσεων μικρού βάθους (καθώς ο υδροφόρος ορίζοντας είναι πολύ υψηλός) σε τριγωνική διάταξη, ένθεν και ένθεν του ποταμού, στις θέσεις που φανούνται στο χάρτη (Σχήμα 1). Συνολικά ανοιγόθηκαν 18 πιεζόμετρα (9 στο ΒΔ και 9 στο ΝΑ τμήμα του Αχελώου). Η μετρηση της στάθμης, τόσο στα πιεζόμετρα, όσο και στα πηγάδια γίνεται σε μηματική βάση για τουνάλχιστον ένα υδρολογικό έτος. Στις περισσότερες γεωτρήσεις εκτελέσθηκαν αντλητικές δοκιμές για τον προσδιογισμό της περατότητας. Έτσι, είναι δινατόν να γίνει κατανοητή η κίνηση του υπόγειου νερού και η έπαρση η ίδιη υδροαλικής σχέσης μεταξύ των διαφόρων υδροφόρων και υδρογεωλογικών ενοτήτων της περιοχής. Για το συκού αυτό θα οινωξιολογηθούν τα φυσικοχημικά και τα υδροχημικά χαρακτηριστικά των νερών της περιοχής.

Από τις μέχρι σήμερα μετρήσεις της στάθμης (Ιούνιος – Δεκέμβριος 2000) καταλήγουμε στα εξής συμπεράσματα: Οι χαρημάτερες στάθμες εμφανίζονται σχεδόν σε όλα τα πιεζόμετρα το μήνα Οκτώβριο ενώ οι υψηλότερες το Δεκέμβριο. Επίσης, φαίνεται ότι οι υδροφόροι ορίζοντες κατά κανόνα τροφοδοτούνται από τον Αχελώο και τα νερά άρδευσης, όπως και τη βροχή, ενώ αντίστροφη υδροφορία από τους υπόγειους υδροφόρους προς τον Αχελώο συμβιαίνει σε μικρότερο βαθμό.

B) Προσδιογισμός των σημειωσών και εκτατικών πηγών ωπάνωσης, των είδους και των ποσοτήτων των εκπεμπομένων ωπών. Η λεπτομερής καταγραφή των σημειωσών και εκτατικών πηγών ωπάνωσης της περιοχής έρευνας έχει είδη πραγματοποιηθεί. Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε σε δεδομένα που αφορούν το είδος και τις ποσότητες των λιπασμάτων και φυτοφαρμάκων, τα οποία χρησιμοποιούνται ανά καλλιέργεια και στο χρόνο εφαρμογής τους. Οι πηγές ωπάνωσης που έχουν καταγραφεί στην περιοχή είναι οι εξής:

Σημειωσές πηγές: Τα λίμανα της πόλης του Αγρινίου αποχετεύονται στη Λιονιάσσεια και, αφού υποστούν αγριώση, καταλήγουν μέσω της διώρυγας της Δίμητρου στον Αχελώο και μέσω της αγδεντικής διώρυγας Δ20 στις καλλιέργοιμενες εκτάσεις του Δήμου Οινιάδων. Οι οικισμοί εξητηρεύονται από αποδροφητικούς βρόθους. Δεν υπάρχουν χώροι υγειονομικής ταφής αποδρομισμάτων, άλλα ανοιχτές χωματερές (Κατοχή, Νεοχώρι, Γουριά, Πεντάλιφος, Λεσίνη, Μάστορ). Στην περιοχή λειτουργούν αρχετά ελαιοτριβεία, τυροκομεία και σφαγέια. Επίσης, έχουν καταγραφεί 5 οργανωμένες κτηνοτροφικές μονάδες.

Εκτατικές πηγές: Έχουν καταγραφεί με λεπτομέρεια οι καλλιέργοιμενες εκτάσεις και τα είδη των καλλιέργειών ανά έκταση Ψηφιακή Βιβλιοθήκη "Θεάνθρακος" Τμήμα Κρατικής Αποθηκής

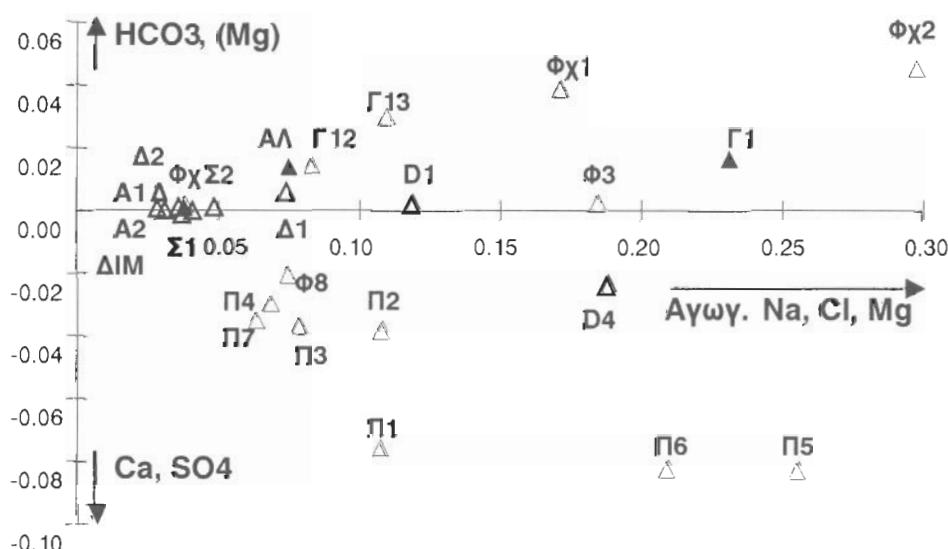
προέρχεται από την ελεύθερη κτηνοτροφία. Για την καταγραφή του αριθμού των ελεύθερων ζώων (δηλ., αυτών που δεν ανήκουν στις παραπάνω οργανωμένες κτηνοτροφικές μονάδες) και των βιοσκοτόπων τους διασταυρώνονται πληροφορίες αρχών και κατοίκων της περιοχής.

Γ) Προσδιορισμός της ποιότητας των υπόγειων και των επιφανειακών νερών και των αιμοσφαιρικών καταζητημάτων. Για το σκοπό αυτό εκτελούνται σε μηνιαία βάση δειγματοληψίες επιφανειακών σημείων εμφάνισης νερού και πηγαδιών και κάθε δύο μήνες δειγματοληψίες γεωτρήσεων. Οι θέσεις δειγματοληψίας (Σχ. 1) έχουν επιλεγεί έτσι ώστε να επηρεάζονται από διαφορετικές πηγές ύδαπανσης (εκτάσεις με διαφορετικά είδη καλλιέργειας, κτηνοτροφικές μονάδες, αυτικά λύματα κ.τ.λ.). Αυτό θα βοηθήσει στον υπολογισμό της συμπειρήσης κάθε διαφορετικής πηγής ύδαπανσης στην επιβάρυνση των νερών. Για τον υπολογισμό της συνεισφοράς των εκπλύσεων γεωργικών εκτάσεων στην ποιότητα των νερών του Αχελώου έχουν εγκατασταθεί, στις ίδιες θέσεις με τους αυτικούς σταθμηρόφους, και δύο αυτόματοι σταθμοί δειγματοληψίας με σκοπό τη συλλογή δειγμάτων νερού σε τακτά χρονικά διαστήματα κατά την εκδίλωση βροχοπτώσεων.

Για τον έλεγχο της ποιότητας των αιμοσφαιρικών κατακρητικών έχουν εγκατασταθεί βροχοσυγκέντρωσης σε τέσσερα σημεία της περιοχής από τους οποίους λαμβάνεται δείγμα βροχής μετά από κάθε επεισόδιο.

Στο πεδίο γίνονται άμεσα μετρήσεις των φυσιοχημικών παραμέτρων (pH , αγωγιμότητα, διαλυμένο οξύγνο). Τα δείγματα, δηλητιαστικά, μεταφέρονται μετά ψύξη και αναλύονται στο εργαστήριο Υδροχημείας του Ινστιτούτου Εσωτερικών Υδάτων του Εθνικού Κέντρου Θαλάσσιων Ερευνών ως προς όλα τα κύρια κατιόντα (Ca^{2+} , Mg^{2+} , Na^+ , K^+), ανιόντα (HCO_3^- , SO_4^{2-} , Cl^-), τις ενώσεις N (NO_3^- , NO_2^- , NH_4^+ , και ολικό N) και P (PO_4^{3-} , ολικός P). Στην πορεία του έργου, σε επιλεγμένα δείγματα θα γίνουν αναλύσεις για φυτοφάρμακα, όπως και μικροβιολογικές αναλύσεις. Τέλος, για να μελετηθεί η επιβάρυνση των εδάφους από τους ύδατα θα γίνουν αναλύσεις εδάφους σε διαφορετικά σημεία της περιοχής. Σημειώνεται ότι, οι προσδιορισμοί γίνονται με διάφορες επικαλυπτόμενες μεθοδολογίες (Capillary Ion Analyzer, φωτομετρικά, τιτλοδοτήσεις), ενώ απολογείται ειδική διαδικασία διασκέλισης της ποιότητας των εργαστηριακών αναλύσεων.

Στη συνέχεια, με βάση τα υδροχημικά δεδομένα του Σεπτεμβρίου (Πίνακας 1) γίνεται μια πρώτη ποιοτική αξιολόγηση των νερών της περιοχής έρευνας, με τη βοήθεια Ανάλυσης Κυρίων Συνιστωσών (PCA). Τα αποτέλεσματα δείχνουν ότι η ποιότητα των νερών ελέγχεται από τρείς βασικούς παράγοντες. Το Σχήμα 2 απεικονίζει τα αποτέλεσματα της PCA ως προς τον πρώτο και δεύτερο παράγοντα. Για λόγους καλύτερης απεικόνισης έχουν αφαιρεθεί οι θέσεις με τις μεγαλύτερες αγωγιμότητες, που κυμαίνονται μεταξύ 3290 και 16700 $\mu\text{S}/\text{cm}$. Κυρίαρχος παράγοντας (40% της συνολικής μεταβλητότητας) είναι η υφαλμόρυθμη μεγάλου τριματού των αλλοιωτικών υδροφόρων, με αποτέλεσμα οι περισσότερες γεωτρήσεις και πηγάδια να παρουσιάζουν υψηλές αγωγιμότητες που οφείλονται στις υψηλές συγκεντρώσεις νιτριδίου και χλωρίου. Ο δεύτερος παράγοντας (με 22% της συνολικής μεταβλητότητας) αφορά τη διάλυση της γύψου. Η διεργασία αυτή εμπλουτίζει όλες τις καρφιτικές πηγές των τριαδικών λατυποπαγών και αρχετές από τις γεωτρήσεις με αρβέστιο και θεϊκά. Ο τρίτος παράγοντας (με 15% της

Σχήμα 2. Γραφική παράσταση Ανάλυσης Κυρίων Συνιστωσών (παράγοντας 1 και 2).
Fig. 2. Graphic representation of the "Principal Component Analysis (factors 1 and 2)"

Πίνακας 1. Αποτελέσματα χημικών αναλύσεων Σεπτεμβρίου 2000
Table 1. Chemical Analysis, September 2000

Σταθμός	Τύπος	Data	pH	cond	T	Ca	Mg	Na	K	HCO ₃	SO ₄	Cl	NO ₃	NO ₂	NH ₄	PO ₄	Total N	Total P
				µS/cm	C	mg/l	mg/l	mg/l	mg/l	mg/l	mg/l	mg/l	mg/l	mg/l	mg/l	mg/l	mg/l	mg/l
Γ1	Γεώτρηση	17/9/2000	7,52	1760	24,4	45,4	57,6	217,3	2,2	497,59	244	142	2	0	0,07	0,04	0,4	0,047
Γ5	Γεώτρηση	16/9/2000	7,59	7750	23,1	54,2	74,6	1184,7	17,2	393,56	62	1770	69	0,1	1,96	0,09	16,5	0,043
Γ6	Γεώτρηση	16/9/2000	7,94	8300	21	23,3	52	1660,2	23,8	917,70	125	2110	5,7	0,02	3,14	0,24	3,9	0,112
Γ8	Γεώτρηση	16/9/2000	7,16	9090	22	320,9	153,3	1543,3	42,6	364,52	1315	2030	5,5	0,01	<0,06	0,05	2,5	0,041
Γ9	Γεώτρηση	16/9/2000	7,18	3290	22,5	253,3	102,3	362,4	19,5	339,80	618	650	6,8	0,11	<0,06	0,07	2,7	0,047
Γ11	Γεώτρηση	17/9/2000	6,65	3000	23,8	551,5	75,8	115,4	9,7	284,95	1405	160	3,7	0,02	0,23	0,08	5	0,095
Γ12	Γεώτρηση	17/9/2000	7,68	755	21,1	45,4	20,4	37,9	3,9	313,38	36,7	24	16,1	0,15	<0,06	0,11	5,2	0,05
Γ13	Γεώτρηση	16/9/2000	7,6	901	23,7	27,4	26,6	104,7	1,2	398,20	44,8	58,69	2,8	0,02	0,34	0,13	2,2	0,055
Γ14	Γεώτρηση	16/9/2000	8,08	16700	22,8	38	162,8	3182	68,3	971,39	604	4140	28,8	1,25	0,2	0,32	8,6	0,138
Γ17	Γεώτρηση	16/9/2000	7,32	2110	23,5	130,5	42,8	88,1	112,9	292,94	232	236	114,9	0,24	<0,06	0,06	22,2	<0,5
Γ18	Γεώτρηση	16/9/2000	7,63	8380	22,8	98,9	238,7	1240,3	18,2	549,15	522	2010	7	0,06	2,3	0,08	4,6	<0,5
Φ3	Πηγάδι	19/9/2000	7,47	1430	20,8	83	22,1	146,1	11,2	346,58	43,6	193,7	<0,22	0,01	<0,06	0,09	1,3	<0,5
Φ8	Πηγάδι	20/9/2000	7,67	705	21,9	78,9	12,1	28,1	3,1	188,48	63,2	36,2	52,65	0,01	<0,06	0,06	12,2	<0,5
ΦX	Πηγάδι	21/9/2000	7,89	343	24,0	35,9	7,2	14	1,9	167,37	18,4	18,83	1,03	0,03	<0,06	0,21	1,7	<0,5
Φ1	Πηγάδι	19/9/2000	7,54	1350	20,2	60,3	36,9	136,6	9	512,42	51,7	87,8	<0,22	0,06	0,41	0,07	1,9	<0,5
Φ2	Πηγάδι	16/9/2000	7,92	2060	21,9	60,5	69,3	232,8	26,3	507,60	235,4	114,7	3,2	0,13	0,33	0,12	2,4	<0,5
Π1	Πηγή	18/9/2000	7,54	940	17,5	149,5	14,3	16,9	2	208,98	223,0	25,58	5,77	0,01	<0,06	0,07	2,4	<0,5
Π2	Πηγή	18/9/2000	7,83	821	18,0	93,4	14,2	57,9	2,6	200,56	112,7	99,01	3,48	0,02	<0,06	0,09	2,3	<0,5
Π3	Πηγή	18/9/2000	7,76	654	17,0	87,2	11,1	24,8	2	180,43	118,8	37,92	3,59	0,01	<0,06	0,06	2,1	<0,5
Π4	Πηγή	18/9/2000	7,82	591	16,9	74	8,8	21,3	1,8	181,71	106,0	28	5,1	0,02	0,03	0,08	2	<0,5
Π5	Πηγή	19/9/2000	7,42	1870	18,5	162	33,4	165,8	9,9	226,07	286,9	252,6	15,1	0,01	<0,06	0,05	4,8	<0,5
Π6	Πηγή	19/9/2000	7,33	1420	19,0	168,6	30,2	104,2	9	243,88	290,4	152,1	12,39	0,01	<0,06	0,06	4,9	<0,5
Π7	Πηγή	18/9/2000	7,83	586	17,1	88,2	9	12,2	1,7	166,21	100,9	13,95	2,7	0,06	0,06	0,06	2,3	<0,5
Σ1	Α+άεριο	19/9/2000	8,57	331	22,2	26,8	5,8	16,5	2,2	118,86	11,1	20,23	1,69	0,015	0,07	0,05	2,2	0,02
Σ2	Αγελάδος	19/9/2000	8,26	323	23,6	38,4	8,6	25,7	2,3	174,14	14,0	30,89	1,97	0,018	0,09	0,07	2,5	0,02
Δ	Διάρρυγα	19/9/2000	8,32	307	24,9	31,7	7,4	15,3	1,8	144,98	15,3	16,83	0,7	0,054	0,12	0,07	2,8	0,02
Δ1	Διάρρυγα	19/9/2000	8,66	3090	25,0	26,1	7,6	14,9	1,8	145,95	16,3	15,36	0,83	0,056	0,13	0,08	2,4	0,03
Δ2	Διάρρυγα	19/9/2000	8,64	305	25,3	29,5	7,8	14,8	1,9	149,43	16,3	17,59	0,68	0,048	0,05	0,06	2,7	0,02
Δ3	Διάρρ. Διάπλικος	20/9/2000	8,06	382	17,7	39,4	6,3	13	1,5	157,42	10,0	15	7,7	0,015	0,03	0,08	3,1	1
Δ2	Καναλί Οξερού	20/9/2000	8,16	930	26,2	54,7	16,9	78,9	8,4	234,55	55,9	93,19	<0,22	0,007	0,03	0,6	1	0,2
D1	Αντλιοστάσιο	20/9/2000	8,96	5790	26,9	50,5	86,4	759,4	24,6	157,24	220,0	1250	3,3	0,009	0,08	0,07	1,7	0,04
D2	Αντλιοστάσιο	19/9/2000	7,72	6220	19,9	236,1	57,6	367,2	13,9	275,13	480,0	745	6,3	0,03	<0,06	0,07	2,4	<0,5
D4	Αντλιοστάσιο	17/9/2000	7,72															

συνολικής μεταβλητότητας) αφορά τη ρύπανση με κάλιο, νιτρικά και ολικό άζωτο.

Τα δεύματα αυτά παρουσιάζουν, σε μικρότερη κλίμακα, τα εξής κύρια χαρακτηριστικά (Σχ. 2): Υψηλότερες αλιεύτητες παρουσιάζουν τα πηγάδια (Φ) και κάποιες πηγές (Π), ενδιάμεσες οι υπόλοιπες πηγές και κάποιες γεωτρήσεις και χαμηλότερες τα επιφανειακά νερά (Δ, Δ.Σ, ΔΙΜ). Επιπλέον, οι πηγές επηρεάζονται από τη διάλυση της γύψου, ενώ η σύσταση κάποιων γεωτρήσεων και πηγαδιών ελέγχεται περισσότερο από τη διάλυση δολομιτικών αιθερούλων. Η υδροχημεία των επιφανειακών νερών παρουσιάζει ενδιάμεση οιστισμού. Όσον αφορά την ποιότητα των νερών, οι γεωτρήσεις και τα πηγάδια παρουσιάζουν τη μεγάλτερη υποβάθμιση, με συγκεντρώσεις νιτρικών σε αρκετές περιπτώσεις $> 50 \text{ mg/l}$. Ο Αχελώος, οι διώρυγες αλλά και οι αποστραγγιστικές τάφροι χαρακτηρίζονται από γενικά χαμηλές τιμές σε ενώσεις αλιεύτων. Τα φωσφορικά, με εξαιρεσιμές κάποιες γεωτρήσεις και πηγάδια κυμαίνονται σε χαμηλά επίπεδα ($0.05 - 0.1 \text{ mg/l}$). Γενικά υψηλές τιμές καλίου εμφανίζουν τα υπόγεια νερά, οι αποστραγγιστικές τάφροι (μέχρι 27.7 mg/l) και κάποιες πηγές. Τέλος, σημειώνουμε ότι δεύματα βροχής έδωσαν σημαντικές συγκεντρώσεις ενώσεων αλιεύτων και φωσφορίου, συγκρίσιμες με αυτές των επιφανειακών νερών.

Δ) Εφαρμογή υδρολογικών μοντέλων και μοντέλων διάχυσης ωπών. Με τη βοήθεια των μοντέλων θα προσομοιωθούν οι υδρολογικές και υδρογεωλογικές συνθήκες της περιοχής. Επίσης, θα γίνει προσομοίωση της διάχυσης των ωπών που προέρχονται είτε από την γεωγραφία, είτε από αυτικά λάματα, είτε από άλλες δραστηριότητες, στα επιφανειακά και υπόγεια νερά στο χώρο και στο χρόνο και θα υπολογισθεί η συνεισφορά της κάθε πηγής ωπάνως ξεχωριστά. Εξατίας της πολυπλοκότητας της περιοχής, η εφαρμογή των μοντέλων θα γίνει για επιμέρους περιοχές – λεκάνες.

4 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Τα συμπεράσματα που εξάγονται από τα μέχρι σήμερα αποτελέσματα είναι τα εξής: Η σίνηση του υπόγειου νερού γίνεται κυρίως από τον Αχελώο προς τις αλλοιωτικές αποθέσεις. Η υδροχημεία των περιοχής έρευνας παρουσιάζει σημαντικές διαφοροποιησεις που οφεύονται, τόσο στην διαφορετική προέλευση των επιφανειακών νερών (Αχελώος, Δ20, αποστραγγιστικές τάφροι), όσο και στην τοπικότητα των υδροφόρων (αιθερούλων σιτηρήματα, αιθερούλων/δολομιτών λαπποποτερή με γύρωνς υφάλιμες αλλοιωτικές αποθέσεις). Ο κύριος παράγοντας, που καθορίζει την ποιότητα των νερών της περιοχής έρευνας είναι η υφάλιμηση των αλλοιωτικών υδροφόρων, η οποία δεν παρουσιάζει συγχρονισμένη γεωγραφική κατανομή. Η διάλυση της γύψου των τριαδικών λαπποποταγών επηρεάζει, πάσο τη σύσταση των πηγών πους σύστημα των υπόγειων νερών στη περισσότερες θέσεις δειγματοληπτικά. Τέλος κάποιοι υδροφόροις φαίνεται να επηρεάζονται κυρίως από τη διάλυση δολομιτικών αιθερούλων.

Τα επιφανειακά νερά (Αχελώος, αιθερούλων διάρροιες) παρουσιάζουν ομοιογενή χρησιμότητα. Οι συγκεντρώσεις των ενώσεων του αλιεύτονται και τον φωσφόρο σε όλο το σύστημα των επιφανειακών νερών βρίσκονται σε χαμηλά επίπεδα, σε αντίθεση με τα υπόγεια νερά που είναι επιβαρυμένα ιδιαίτερα με γεωγραφία. Υψηλές τιμές καλίου εμφανίζονται, τόσο στα υπόγεια νερά, όσο και στις αποστραγγιστικές τάφρους. Αξιοσημείο είναι ότι τα επίπεδα των θερματικών ενώσεων στη βροχή είναι σημαντικά με αυτά των επιφανειακών νερών.

Συμπερασματικά η επιβάρυνση των νερών περιοδεύεται κυρίως από τις υπόγειες υδροφόρους, ενώ η γενικά καλή ποιοτική κατάσταση των επιφανειακών νερών αποδίδεται σε διεργωμένες επικοινωνιώσεις και στη δέσμευση των φωσφορικών ενώσεων στα λεύματα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Ευχαριστούμε τους κ. κ. Φατούρο, Λιανό, Δρόσο, Κέντρου, Κωστοπούλου για την συμβολή τους στην ύλο-ποίηση των προγράμματος.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- BRAS, R. (1990). Hydrology: An Introduction to Hydrologic Science. Addison – Wesley Publishing Company, Reading, MA pp 643.
- ΜΑΡΙΝΟΣ, Π. (1993). Επί των υδρογεωλογικών συνθηκών του Δέλτα του Αχελώου με ιδιαίτερη έμφαση στις οχέθεις του ποταμού με τα υπόγεια νερά και τους υγροτόπους. Τεχνητή Έκθεση, Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, Αθήνα, 92 σελ.
- NIKOLAIDIS, N.P., HENG, H., SEMAGIN, R. & CLAUSEN, J.C. (1998). Non-linear response of a mixed land use watershed to nitrogen loading.- Agriculture, Ecosystems & Environment, 67, 251-265.
- ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Ε. (1993). Οι υδρογεωλογικές συνθήκες στο Δέλτα Αχελώου. - Τεχνητή Έκθεση, Ινστιτούτο Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών Αθήνα, 18 σελ.

Ψηφιακή Βιβλιοθήκη "Θεόφραστος" - Τμήμα Γεωλογίας, Α.Π.Θ.